

Hoa) kiến thức y học Tây phương (hàng ngày Bà dùng một số thuật ngữ tiếng Pháp trong chữa bệnh do có thời gian Bà đã làm việc ở một bệnh viện Pháp). Bà cũng có sách tham khảo của Nhật về y học v.v... Sự hiểu biết của Bà được hòa trộn tất cả.

Bà vẫn nói thành thật và khiêm tốn : «Tôi đâu có được học, tôi chỉ là một người giúp việc, tôi hoàn toàn học lỏm, tôi cũng không ngờ tôi chữa được thành công». Nhưng thực tế Bà đã thành công và thành công rất to lớn, đối với một người đàn bà như Bà. Vậy nguyên nhân ở đâu? Như trên chúng ta đã biết, ngoài tấm lòng tận tụy thương yêu vô hạn, vô tư của Bà đối với bệnh nhân, Bà còn rất yêu nghề với lòng say sưa, Bà thường nói : «Tôi trăn trở suốt đêm không ngủ được vì chữa mãi bệnh nhân ấy không khỏi». Hàng ngày chữa bệnh, Bà thường vỗ tay kêu lên, cười kiêu hãnh, sáng khoái trước bệnh nhân mỗi khi những cơ tê liệt giật rung lên theo ý muốn của Bà, Bà sung sướng vì điều khiển được chúng nhưng cũng là vô tình Bà đã truyền niềm tin khôi phục cho bệnh nhân. Mặc dù Bà nay đã cao tuổi, hệ thần kinh đã có dấu hiệu suy yếu nhưng Bà vẫn giữ được tính kiên trì đặc biệt, tính kiên trì của người phụ nữ Việt Nam trong chữa bệnh. Đó là một nguyên nhân thành công của Bà. Chúng tôi thường thấy, Bà không có ngày nào nghỉ, ngày nào cũng có bệnh nhân chữa không phải trả tiền, nhưng lúc nào bệnh nhân đến, Bà cũng vui vẻ mặc dầu đang bận việc khác. Đề từ chối việc yêu cầu Bà nghỉ ngơi, Bà kêu lên : «Tôi không bỏ bệnh nhân của tôi». Mặc dầu tuổi già, có hôm người yếu mệt, Bà cũng không nghỉ. Hiện nay Bà vẫn dùng bàn tay điêu luyện dẻo dai của mình để chữa trị liên tục cả buổi sáng không nghỉ ngơi, trung bình mỗi buổi sáng bấm được từ 40 đến 60 người bệnh, có lúc bấm đến 100 bệnh nhân. Những đức tính đó cùng với óc quan sát tinh vi, tỉ mỉ, biết rút tủy kinh nghiệm, tìm tòi những huyệt mới, gia giảm liều lượng bấm và công thức phối hợp